

DEZE JONGE STUDENTEN GAAN DE BIOLOGISCHE SECTOR MEDE VORM GEVEN

“HIER LEER IK KRITISCH TE ZIJN”

Studenten komen van alle windstreken naar de Wageningen Universiteit voor de masterstudie Organic Agriculture. Wat drijft ze en wat leren ze er? We vroegen het vier (oud)studenten.

TEKST | ROOS DE ADELHART TOOROP

LISA DEIJL (26)

Bachelor Liberal Arts & Sciences met als specialisatie Antropologie in Middelburg

“Na mijn bachelor Antropologie begreep ik hoe individuen en culturen invloed op elkaar hebben, maar daar kon ik in de praktijk niet zoveel mee. Daarom ging ik me verdiepen in het voedselsysteem. Dat heeft zoveel verschillende dimensies in zich: sociaal, politiek, economisch en hoe we omgaan met onze natuurlijke hulpbronnen. De master Organic Agriculture gaf me de mogelijkheid om die dimensies te verkennen. Ik volgde vakken over de klimaatsystemen van de aarde, de cyclussen van nutriënten in de bodem en over de distributie van macht tussen actoren in het mondiale voedselsysteem. Ik realiseer me nu dat je niet over ‘de boer’ kan praten omdat elke boerderij héél anders is. Ook weet ik nu dat als een boer iets wil veranderen op het bedrijf er zoveel factoren zijn die mee veranderen. Dat kan veel onzekerheid geven.

Ik wens de biologische sector toe dat ze de ‘geest’ van biologisch blijft nastreven. De rol van universitair onderwijs is dat ze studenten moet opleiden om boeren goed te kunnen begrijpen en om hun vragen op te nemen in onderzoek. En studenten moeten kunnen uitleggen waarom een duurzame voedselproductie het waard is om meer voor te betalen. Ik werk nu bij BoerenNatuur, de vereniging van agrarische collectieven die het agrarische natuur- en landschapsbeheer uitvoeren, en wat ik geleerd heb tijdens mijn studie speelt nog dagelijks in mijn achterhoofd. In de toekomst wil ik graag de politiek in, óf een eigen boerenbedrijf beginnen, of allebei.”

LISA:
“Ik heb geleerd dat je niet over ‘de boer’ kan praten omdat elke boerderij héél anders is.”

EVITA LAHEIJ (26)

Bachelor International Business in Maastricht

“Na mijn Bachelor wist dat ik wat anders wilde. Tijdens een semester in Peking vroeg iemand of Organic Agriculture niets voor mij was. Het voelde meteen goed. In het begin voelde ik mij weer een klein kind die iedere dag iets nieuws wilde leren, maar met de tijd werd die nieuwsgierigheid veel gericht, inmiddels weet ik welke kant ik op wil. Zo kwam ik er achter dat ik onwijs nieuwsgierig ben naar bomen, planten en dieren (van micro-organismen in de bodem tot boomklevers) en hoe die in verschillende systemen een rol spelen en met elkaar samenhangen. Mijn afstudeeronderzoek richtte zich op ecoliteracy (een vorm van natuureducatie) in voedselbossen. Het onderzoek benadrukt dat het perspectief en de beleving van kinderen erg belangrijk is voor het ontwerpen van voedselbossen. We hopen hiermee draagvlak te creëren voor initiatieven van voedselbossen in Nederland en scholen te motiveren om ecoliteracy in de praktijk te brengen. Een medestudent gaat hiermee verder. Zelf ben ik op zoek naar een stuk land om een tuin aan te leggen met eetbare en inheemse vaste planten. Het moet een bezienswaardigheid zijn en bijdragen aan de lokale voedselvoorziening. Voor de toekomst wens ik een generatie die van jongst af aan mee heeft gekregen hoe de natuur het leven ondersteunt en die verantwoordelijkheid neemt om samen met de natuur te werken en zo duurzame keuzes maakt.”

TALIS BOSMA (23)

Bachelor Tuin- en Akkerbouw aan Van Hall Larenstein in Leeuwarden

“Tijdens mijn bachelor volgde ik vakken over teeltoptimalisatie, bedrijfseconomie en gewasbescherming. Deze ‘praktische theorie’ bracht ik in de praktijk bij Bakkerbio waar ik werkte. Ik ben een jongen van de praktijk, maar had toch behoefte aan verdieping. Ik wilde meer weten over mondiale vraagstukken en beleid. Ik zocht een vogelvluchtperspectief op de (biologische) landbouw en vond dit in de master Organic Agriculture. Hier leer ik kritisch te zijn. Mijn medestudenten komen van over de hele wereld, daar heb ik veel van geleerd.

Mijn afstudeeronderzoek ging over pixelteelt. In dit systeem wordt een perceel onderverdeeld in ‘pixels’ van bijvoorbeeld 50 bij 50 centimeter om zo de diversiteit te maximaliseren. Elk pixel wordt behandeld als een apart perceeltje met een eigen gewas en rotatie. Zo krijg je een mozaïek van gewassen dat in potentie een ziekte-onderdrukkend effect heeft. Mijn focus lag op het implementeren van robotica om dit complexe systeem uit te voeren. Na mijn studie zie ik mezelf als advies- of praktijkonderzoeker om werkervaring op te doen met wellicht buitenlandse projecten. Maar diep van binnen koester ik de wens om zelf een biologisch bedrijf te hebben. Het ondernemerschap spreekt me aan en zelf keuzes maken over het telen van gewassen blijft voor mij het mooiste wat er is.

Ik wens onze sector een blijvend vooruitstrevende blik. Universitair onderwijs legt de basis voor die blik: de kritische kijk en onderbouwde meningen zijn, in een tijd waarin informatie overal beschikbaar is, belangrijker dan ooit. De kennis en kunde die op de universiteit ontkiemt, wordt uitgeplant op een wereldwijd teeltbed waar het tot volle wasdom kan uitgroeien.”

Jelle van den Akker (links) in het graanveld met zijn lokale begeleider J.P. Tietarwa

JELLE VAN DEN AKKER (26)

Bachelor Sustainable Value Chains aan Van Hall Larenstein in Velp

“Tijdens mijn bachelor keken we vooral naar de operationele en management kant van landbouw en handels projecten. Ik koos voor Organic Agriculture om mijn agronomische en technische kennis over biologische landbouw te verdiepen. Wat mij heeft verbaasd, zijn de verschillende standpunten over hoe biologische landbouw zou moeten zijn. Er zijn veel onderwerpen waar de meningen verschillen, bijvoorbeeld: moet biologisch mainstream en geglobaliseerd zijn of moet het zich richten op een niche-lokale en korte waardeketen. Of: kan een boerderij biologisch zijn als ze monoculturen beoefent? Die verscheidenheid aan standpunten vind ik interessant. Het heeft me laten zien dat ik niet moet onderschatten hoeveel verschillende wegen er naar Rome leiden. Voor mijn afstudeeronderzoek ben ik naar India geweest. Er zijn daar proefboerderijen met geïntegreerde diverse systemen, vaak met meer dan 12 gewassen en hoge integratie van vee met als doel het sluiten van nutriëntenkringlopen, zelfvoorzienendheid en zelfs een verhoogd inkomen. De ‘echte boeren’ hadden maximaal drie gewassen in monocultuur, en importeerden veel kunstmest, pesticiden en voer voor hun koeien. Met behulp van een computermodel zochten we uiteindelijk naar aanpassingen die de boeren zagen zitten om hun systemen te verduurzamen. De problemen die in India spelen, vormen voor mij de meest belangrijke vragen van onze tijd. De toenemende complexiteit van het klimaat, markten en inkomensonzekerheden hebben hun weerslag op de veerkracht en ecologische voetafdruk van het (voedsel)systeem. Ik werk nu bij Resilience BV waar ik me bezig houd met ‘digitale landbouwprojecten’ in ontwikkelingslanden. Zo draag ik bij aan producten en businessmodellen, die boeren helpen met meer opbrengst, inkomen, transparantie en traceerbaarheid tegen lagere kosten.”

EVITA:
“Ik ontdekte dat ik onwijs nieuwsgierig ben naar bomen, planten en dieren en hun rol binnen verschillende systemen.”

